

Arrest

nr. 287 899 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat VANDENBROUCKE D. &
BOURRY H.
Steenakker 28
8940 WERVIK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pashtoun en soennitisch moslim. U werd geboren in 2004 in het dorp Bochai Kala, gelegen in het district Mohammad Agha in de provincie Logar. U ging ongeveer zeven jaren naar school, en hielp daarnaast ook uw vader met de landbouw op zijn gronden. Toen u nog een kind was begon uw vader een kleermakerswinkel in Safed Sang, waar u soms ook ging helpen. Op de weg naar school hadden u en uw jongere broers I. (...) en K. (...) vaak

problemen met de taliban. Uw broers werden meermaals geslagen door de taliban, en ook gevangen genomen en tijdelijk vastgehouden in hun huizen. U kon hier steeds aan ontsnappen, en stopte uiteindelijk met school omdat u deze weg niet meer wilde gebruiken.

Twee of drie weken voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw oudere broer E. (...) vanuit jullie dorp meegenomen door de taliban. De taliban had uw vader gevraagd om uw broer te laten aansluiten, hetgeen zowel uw vader als uw broer echter weigerden. Nadat uw broer werd meegenomen door de taliban diende uw vader een klacht in bij de autoriteiten in het districtshuis. De politie gingen de taliban zoeken, maar kon hen niet vinden. Ongeveer één of twee weken later werd uw grootvader opgebeld door de taliban en vroegen ze hem om het dode lichaam van zijn kleinzoon, uw broer, te komen halen. Uw broer was neergeschoten en zijn tanden waren gebroken. Na de dood van uw broer kwam de taliban naar de kleermakerswinkel van uw vader en vroegen ze hem om u de taliban te laten vervoegen. Uw vader weigerde dit echter opnieuw, waarop de taliban zei dat ze u hoe dan ook zouden meenemen. U hing in die periode rond in het dorp, werkte op de velden en deed de boodschappen, maar verstopte u tegelijkertijd voor de taliban. De taliban bleef u bedreigen door tegen uw vader en andere mensen te zeggen dat ze u zouden meenemen. Ongeveer een maand na de begrafenis van uw broer vertrok u uit Afghanistan. Samen met uw familie had u besloten dat u niet langer kon leven in het dorp, en slaagde u er uiteindelijk in om zonder dat de taliban het merkte het dorp te verlaten. Via Nimroz reisde u naar Pakistan, van waaruit u verder ging naar Iran en Turkije. Het duurde ongeveer vier maanden om Turkije te bereiken, waarvan u drie maanden in Iran werkte. Vanuit Turkije reisde u door naar Bulgarije en Servië, waar u acht of negen maanden bleef omdat u niet verder geraakte. Uiteindelijk wist u via een grote container verder te trekken via Kroatië en Slovenië naar Italië. Van Italië reisde u vervolgens naar Frankrijk, van waar u per auto naar België kwam. Op 15 juni 2021, de dag na uw aankomst, diende u een verzoek om internationale bescherming in. U werd als minderjarige beschouwd tot 30 juni 2022.

Ter ondersteuning van uw verzoek bezorgde uw voogd op 30 juni 2022 volgende documenten via een aangetekende zending: foto's van de taskara's van uzelf, uw vader, moeder, broers en zus alsook een verslag van het PMS van Tournai met betrekking tot uw leerproblemen.

Uw advocaat voegde op 21 september 2022 nog volgende stukken via e-mail toe: een conclusie betreffende de gegrondheid van uw verzoek om internationale bescherming, hetzelfde verslag van het PMS van Tournai en een foto van uw overleden broer E. (...). Op 28 september 2022 voegde uw advocaat via e-mail nogmaals dezelfde foto van uw overleden broer E. (...) toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw intellectuele capaciteiten en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat dit louter één verslag betreft, opgemaakt op 7 maart 2022 door het Centre Psycho-Médico Social de Tournai (zie verslag in groene map). Hierin wordt meer bepaald beschreven dat u op school moeite heeft om vooruitgang te maken wat betreft het leren, en dat het probleem de taalbarrière lijkt te overstijgen. U heeft onder meer moeite met woorden en afbeeldingen, en slaagt er niet in om zaken te kopiëren van het schoolbord. Bijgevolg heeft men u getest via de intelligentieschaal van Wechsler, een test die ontworpen is om het algemene cognitieve vermogen van alleen non-verbale taken te meten, waarbij u eerder zwak scoorde (een resultaat van 36 tegenover een gemiddelde van 100, met een standaardafwijking van 15). Echter wordt hierbij opgemerkt dat het bij het evalueren van personen die pas aankomen in een (ander) land **belangrijk** is om een zwak resultaat op deze test, of een andere soortgelijke test, steeds te koppelen aan resultaten van andere aanvullende testen, én dat aanvullende beoordelingen kunnen nodig zijn wanneer deze mensen beter geïntegreerd zijn in hun nieuwe omgeving (zie verslag in groene map). Ook uw advocaat merkt op dat er in dit verslag op gewezen wordt dat deze test zeker niet allesomvattend is en met 'de nodige korrel zout' moet genomen worden gezien het mogelijk is dat u de opdracht niet goed begrepen heeft. Hij voegt nog toe dat men deze test in het Vlaamse CLB zo min mogelijk probeert te gebruiken, en indien ze toch gebruikt wordt dat dit steeds in combinatie met een andere test gebeurt. Er is immers reeds heel wat kritiek gekomen op de test van Wechsler, omdat het onder meer voornamelijk om Westerse denkwijzen gaat waarin jongeren van buitenlandse origine niet getraind zijn. Ook wordt aanbevolen om, ter adaptatie van die Westerse denkwijze, toch zeker twee jaar

te wachten met het testen van de jongere om een duidelijk beeld te krijgen over zijn of haar capaciteiten (zie 'conclusie' advocaat in groene map), terwijl deze test bij u afgenomen werd in maart 2022, oftewel reeds negen maanden na uw aankomst in België. Daarbij merkte uw advocaat in zijn conclusie nog op dat volgens zijn informatie de test van Wechsler slechts vier van de zeven zogenaamde intelligenties meet, en dus ook op dat vlak zeker niet allesomvattend is. Het CGVS kan bijgevolg niet anders dan concluderen dat dit verslag en testresultaat niet van die aard zijn om aan te tonen dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Bovendien zijn er geen indicaties dat u tijdens uw onderhoud op het CGVS moeilijkheden op cognitief vlak moeilijkheden zou hebben gekend die u niet in staat stelden u uit te drukken of u op het onderhoud te concentreren. U was in staat het gesprek te volgen, de vragen (soms mits herhaling of herformulering) te begrijpen, en kon hierop ook doorgaans concrete antwoorden formuleren. Bijgevolg zijn er geen redenen om aan te nemen dat uw mogelijks beperktere niveau van intelligentie u niet zou toelaten om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt. U bent er immers niet in geslaagd om het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw problemen met de taliban.

Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de **EUAA Country Guidance** van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in om in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Zo verklaarde u onder meer dat de taliban eerst aan uw vader vroeg om uw broer E. (...) bij hen te laten aansluiten, hetgeen uw vader en uw broer echter beiden weigerden, waarna uw broer ontvoerd en gedood werd door de taliban (CGVS p.17, 20-21). U stelde meer bepaald dat uw broer vanuit jullie dorp werd meegenomen door de taliban, en dat uw grootvader één of twee weken later gevraagd werd om zijn lichaam op te halen (CGVS p.21-23). Nog een week later begon de taliban vervolgens naar u te zoeken en via uw vader naar u te vragen (CGVS p.21, 25). Het is echter bijzonder weinig aannemelijk dat de taliban, in een reeds van de 'norm' afwijkende poging (zie supra) om nieuwe rekruten te winnen, op dergelijke wijze zou te werk gaan. De sterkte van taliban hangt immers, zoals bij vele andere rebellengroeperingen, nauw samen met de sympathie van de lokale bevolking. Dat de taliban een dorpeling, die weigerde om zich aan te sluiten bij hen, zou vermoorden om vervolgens ook nog diens eigen broer onder dwang te proberen rekruteren, houdt in dat opzicht bijzonder weinig steek. Van een persoon wiens naast familielid net door de taliban vermoord werd kan immers redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij zich vervolgens zonder tegenkanting bij diezelfde groep zou aansluiten en ook nog een betrouwbare rekrut zal zijn. Een dergelijke strategie levert dan ook geen enkel voordeel op, behoudens het tijdelijk zaaien van angst en terreur, en op lange termijn zelfs meer nadelen. Bovendien slaagde u er niet in om te verduidelijken om welke reden(en) u en uw broer dermate belangrijk of interessant zouden geweest zijn voor de taliban om jullie koste wat kost te rekruteren. Gevraagd hiernaar was er volgens u geen bijzondere redenen waarom zij u en uw broer wilden hebben. U stelde hierover dat de taliban jullie 'nodig hadden' om hun groep te versterken en te vechten, maar gaf tegelijk aan dat zij eender wie benaderden om met hen mee te gaan (CGVS p.16). U verklaarde verder dat er vele mensen van jullie dorp, regio en district (verplicht) werden meegenomen voor de jihad, hetgeen gelet op bovenstaande echter weinig aannemelijk is. Daarnaast blijkt uit de beschikbare informatie dat

rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. Uit uw verklaringen blijkt niets van bovenstaande.

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw asielrelaas tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS diverse en opvallende inconsistenties vertoonde. Zo verklaarde u immers eerst dat de taliban uw vader benaderden en hem vroegen om zijn zonen, E. (...) en M. (...), naar hen te sturen. U preciseerde hierbij dat de taliban dit in zijn winkel vroegen, maar dat uw vader dit weigerde en stelde dat zijn zonen niet geschikt waren om hen te vervoegen (CGVS p.12). Gevraagd wanneer dit gebeurde antwoordde u dat de taliban op eender welk moment naar uw vaders winkel gingen, en dat het vele keren gebeurde (CGVS p.13-14). Ook gaf u aan dat de taliban één week voor uw vertrek begon te komen, en eveneens na uw vertrek bleef komen. Ze wilden zowel uw broer E. (...) als u voor de jihad, maar uw vader zei hen dat hij niet wilde dat zijn zonen hen zouden vervoegen (CGVS p.16). U liet hierbij met andere woorden duidelijk verstaan dat de taliban tegelijkertijd naar u en uw broer E. (...) vroegen, maar dat uw vader hen onder meer antwoordde dat hij jullie werk zou vinden om een betere toekomst voor jullie zelf te maken (CGVS p.17). De taliban zou uw vader vervolgens gewaarschuwd hebben dat ze zijn zonen hoe dan ook zouden meenemen, en dat zijn zonen hen moesten vervoegen (CGVS p.17). Ook bevestigde u even later tijdens het interview nog expliciet dat de taliban naar de winkel van uw vader ging om naar u en uw broer te vragen (CGVS p.19). Gevraagd wanneer uw broer E. (...) dan precies vermoord werd antwoordde u echter plots vreemd genoeg dat hij twee of drie weken voor uw vertrek gedood werd (CGVS p.20), oftewel nog voor dat de taliban naar de winkel van uw vader kwam, hetgeen u immers eerder één week voor uw vertrek situeerde (zie supra en CGVS p.16). Geconfronteerd met dit gegeven bevestigde u dat uw broer reeds vermoord werd voordat de taliban naar de winkel van uw vader kwam om naar u te vragen (CGVS p.20), wat echter volledig in strijd is met uw eerdere verklaring dat zij tegelijk naar u én uw broer kwamen vragen (zie supra). Wanneer u hierop gevraagd werd of er dan iets bijzonder gebeurde voordat de taliban uw broer vermoordden, antwoordde u bovendien eerst opmerkelijk genoeg dat dit niet het geval was (CGVS p.20). Pas wanneer u expliciet de vraag gesteld werd of de taliban dan niet naar uw broer kwamen vragen voordat ze hem vermoordden, bevestigde u dit plots en stelde u dat de taliban 'altijd' naar uw broer kwam vragen wanneer hij nog in leven was (CGVS p.21), hetgeen echter weinig geloofwaardig is. Daarbij konden uw verklaringen over de ontvoering en de moord op uw broer evenmin overtuigen. Zo stelde u onder meer dat uw broer vanuit het dorp werd meegenomen en dat 'mensen' dit zagen gebeuren (CGVS p.21). Gevraagd wie u en uw familie dan informeerde dat uw broer ontvoerd werd, of hoe jullie dit te weten kwamen, zei u eerst dat jullie dit op voorhand 'wisten' gezien jullie bedreigingen hadden ontvangen van de taliban, om vervolgens plots aan te geven dat uw familie het zelf zag gebeuren (CGVS p.21-22). Vervolgens stelde u dat uw familie uw broer 'probeerde terug te halen' maar dat dit niet lukte, maar slaagde u er opvallend genoeg niet in om aan te geven hoe uw familie uw broer dan juist probeerde terug te halen hoewel de vraag u meermaals en op diverse wijzen gesteld werd (CGVS p.22). Wanneer uiteindelijk gevraagd werd of uw familie iets bijzonders deed nadat uw broer werd meegenomen door de taliban ontkende u dit dan weer, en zei u dat uw ouders niets konden doen (CGVS p.22), hetgeen echter opnieuw geheel in strijd is met uw eerdere verklaring dat ze hem probeerden terug te halen. Voorts is het bedenkelijk dat u er geen enkel idee van heeft waar de taliban uw broer mee naartoe nam, of waar uw grootvader het lichaam van uw broer ging halen (CGVS p.22). Gevraagd of het in uw dorp was stelde u eerst dat het op 'een andere plaats' was, om hierna aan te geven dat u zelfs denkt dat het in een andere provincie was, of misschien dan toch 'in jullie plaats' (CGVS p.23). Ook wanneer u gevraagd werd hoe uw grootvader geïnformeerd werd om het lichaam van uw broer op te halen, vertelde u verschillende zaken. Zo zei u eerst dat de taliban naar uw grootvader toe kwamen en hem deze boodschap gaven, maar wanneer u vervolgens gevraagd werd waar zij uw grootvader benaderden verklaarde u plots dan weer dat ze naar hem telefoneerden (CGVS p.23). Daarnaast stelde u dat de taliban u na de begrafenis van uw broer probeerden te zoeken en 'hun best deden om u te vangen', maar gaf u tegelijkertijd opmerkelijk genoeg aan dat u in die periode nog 'zou rondhangen, op de velden werken, of de boodschappen doen', en dit alles terwijl u zich zogenaamd verstopte voor de taliban (CGVS p.25). Vreemd genoeg slaagde de taliban er in die periode echter ook niet in om u op enig moment te lokaliseren of te confronteren (CGVS p.25), hetgeen eveneens zeer weinig aannemelijk is. Gevraagd hoe de taliban u in die periode bedreigden haalde u tot slot nog aan dat ze u ook een brief stuurden (CGVS p.25), maar wanneer u vervolgens gevraagd werd wanneer zij u deze brief stuurden stelde u plots opvallenderwijs dat zij u helemaal geen brief stuurden (CGVS p.25-26). Dergelijke inconsistenties doen onvermijdelijk eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) eveneens afwijken van het relaas dat u bracht op het CGVS, en dezelfde inconsistenties naar boven komen die eerder reeds werden aangehaald (zie supra). Zo stelde u bij de DVZ immers dat de taliban ongeveer 20 dagen voor uw vertrek bij uw vader naar u en uw broer E. (...) informeerden, en dat ze wilden dat jullie met hen zouden samenwerken (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ vraag 3.5). Hierboven werd echter reeds opgemerkt dat u gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots een andere gang van zaken schetste, en verklaarde dat de taliban eerst naar uw broer kwam vragen, hem hierna vermoordde, en vervolgens pas naar u kwam vragen (zie supra). Ook vermeldde u bij de DVZ dat uw broer ongeveer één week voor uw vertrek werd ontvoerd en vermoord (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ vraag 3.5), terwijl u aan het CGVS verklaarde dat dit enerzijds een maand (CGVS p.11, 25) of anderzijds twee of drie weken voor uw vertrek (CGVS p.20) gebeurde.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, moet dan ook besloten worden dat u niet aannemelijk maakte dat bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van dit verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De foto's van de taskara's van uw vader, moeder, broers en zus kunnen immers louter uw nationaliteit of herkomst uit Afghanistan ondersteunen, elementen die echter niet ter discussie staan. De foto van uw overleden broer E. (...) kan evenmin bewijs vormen voor uw beweerde problemen met de taliban. Eerst en vooral is het onmogelijk om vast te stellen dat de persoon afgebeeld op deze foto daadwerkelijk uw broer is, en dat deze vermoord werd door de taliban in de door u beschreven omstandigheden. Foto's kunnen immers eender waar, wanneer en in eender welke omstandigheden genomen zijn of zelfs geënceneerd zijn. Foto's hebben dan ook slechts waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige en aannemelijke verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Wat het verslag omtrent uw mogelijks beperktere niveau van intelligentie betreft werd eerder reeds vastgesteld dat hieruit niet kan worden afgeleid dat u niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van uw verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten, en dat dit invloed zou hebben gehad op uw vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen te leggen (zie supra).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor

burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft

van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een

ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te (Mohammad Agha district, Logar provincie) Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzekeerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt." Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e**

Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif_blijkt_dat_er_tal_van_factoren_aan_de_basis_liggen_van_de_actuele_socio-economische_en_humanitaire_situatie_in_Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden

opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Op 3 februari 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan. "Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. "Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023.

2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt. U bent er immers niet in geslaagd om het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw problemen met de taliban.

*Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de **EUAA Country Guidance** van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in om in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.*

Zo verklaarde u onder meer dat de taliban eerst aan uw vader vroeg om uw broer E. (...) bij hen te laten aansluiten, hetgeen uw vader en uw broer echter beiden weigerden, waarna uw broer ontvoerd en gedood werd door de taliban (CGVS p.17, 20-21). U stelde meer bepaald dat uw broer vanuit jullie dorp werd meegenomen door de taliban, en dat uw grootvader één of twee weken later gevraagd werd om zijn lichaam op te halen (CGVS p.21-23). Nog een week later begon de taliban vervolgens naar u te zoeken en via uw vader naar u te vragen (CGVS p.21, 25). Het is echter bijzonder weinig aannemelijk dat de taliban, in een reeds van de 'norm' afwijkende poging (zie supra) om nieuwe rekruten te winnen, op

dergelijke wijze zou te werk gaan. De sterkte van taliban hangt immers, zoals bij vele andere rebellengroeperingen, nauw samen met de sympathie van de lokale bevolking. Dat de taliban een dorpeling, die weigerde om zich aan te sluiten bij hen, zou vermoorden om vervolgens ook nog diens eigen broer onder dwang te proberen rekruteren, houdt in dat opzicht bijzonder weinig steek. Van een persoon wiens naast familielid net door de taliban vermoord werd kan immers redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij zich vervolgens zonder tegenkanting bij diezelfde groep zou aansluiten en ook nog een betrouwbare rekrut zal zijn. Een dergelijke strategie levert dan ook geen enkel voordeel op, behoudens het tijdelijk zaaien van angst en terreur, en op lange termijn zelfs meer nadelen. Bovendien slaagde u er niet in om te verduidelijken om welke reden(en) u en uw broer dermate belangrijk of interessant zouden geweest zijn voor de taliban om jullie koste wat kost te rekruteren. Gevraagd hiernaar was er volgens u geen bijzondere redenen waarom zij u en uw broer wilden hebben. U stelde hierover dat de taliban jullie 'nodig hadden' om hun groep te versterken en te vechten, maar gaf tegelijk aan dat zij eender wie benaderden om met hen mee te gaan (CGVS p.16). U verklaarde verder dat er vele mensen van jullie dorp, regio en district (verplicht) werden meegenomen voor de jihad, hetgeen gelet op bovenstaande echter weinig aannemelijk is. Daarnaast blijkt uit de beschikbare informatie dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. Uit uw verklaringen blijkt niets van bovenstaande.

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw asielrelaas tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS diverse en opvallende inconsistenties vertoonde. Zo verklaarde u immers eerst dat de taliban uw vader benaderden en hem vroegen om zijn zonen, E. (...) en M. (...), naar hen te sturen. U preciseerde hierbij dat de taliban dit in zijn winkel vroegen, maar dat uw vader dit weigerde en stelde dat zijn zonen niet geschikt waren om hen te vervoegen (CGVS p.12). Gevraagd wanneer dit gebeurde antwoordde u dat de taliban op eender welk moment naar uw vaders winkel gingen, en dat het vele keren gebeurde (CGVS p.13-14). Ook gaf u aan dat de taliban één week voor uw vertrek begon te komen, en eveneens na uw vertrek bleef komen. Ze wilden zowel uw broer E. (...) als u voor de jihad, maar uw vader zei hen dat hij niet wilde dat zijn zonen hen zouden vervoegen (CGVS p.16). U liet hierbij met andere woorden duidelijk verstaan dat de taliban tegelijkertijd naar u en uw broer E. (...) vroegen, maar dat uw vader hen onder meer antwoordde dat hij jullie werk zou vinden om een betere toekomst voor jullie zelf te maken (CGVS p.17). De taliban zou uw vader vervolgens gewaarschuwd hebben dat ze zijn zonen hoe dan ook zouden meenemen, en dat zijn zonen hen moesten vervoegen (CGVS p.17). Ook bevestigde u even later tijdens het interview nog expliciet dat de taliban naar de winkel van uw vader ging om naar u en uw broer te vragen (CGVS p.19). Gevraagd wanneer uw broer E. (...) dan precies vermoord werd antwoordde u echter plots vreemd genoeg dat hij twee of drie weken voor uw vertrek gedood werd (CGVS p.20), oftewel nog voor dat de taliban naar de winkel van uw vader kwam, hetgeen u immers eerder één week voor uw vertrek situeerde (zie supra en CGVS p.16). Geconfronteerd met dit gegeven bevestigde u dat uw broer reeds vermoord werd voordat de taliban naar de winkel van uw vader kwam om naar u te vragen (CGVS p.20), wat echter volledig in strijd is met uw eerdere verklaring dat zij tegelijk naar u én uw broer kwamen vragen (zie supra). Wanneer u hierop gevraagd werd of er dan iets bijzonder gebeurde voordat de taliban uw broer vermoordden, antwoordde u bovendien eerst opmerkelijk genoeg dat dit niet het geval was (CGVS p.20). Pas wanneer u expliciet de vraag gesteld werd of de taliban dan niet naar uw broer kwamen vragen voordat ze hem vermoordden, bevestigde u dit plots en stelde u dat de taliban 'altijd' naar uw broer kwam vragen wanneer hij nog in leven was (CGVS p.21), hetgeen echter weinig geloofwaardig is. Daarbij konden uw verklaringen over de ontvoering en de moord op uw broer evenmin overtuigen. Zo stelde u onder meer dat uw broer vanuit het dorp werd meegenomen en dat 'mensen' dit zagen gebeuren (CGVS p.21). Gevraagd wie u en uw familie dan informeerde dat uw broer ontvoerd werd, of hoe jullie dit te weten kwamen, zei u eerst dat jullie dit op voorhand 'wisten' gezien jullie bedreigingen hadden ontvangen van de taliban, om vervolgens plots aan te geven dat uw familie het zelf zag gebeuren (CGVS p.21-22). Vervolgens stelde u dat uw familie uw broer 'probeerde terug te halen' maar dat dit niet lukte, maar slaagde u er opvallend genoeg niet in om aan te geven hoe uw familie uw broer dan juist probeerde terug te halen hoewel de vraag u meermaals en op diverse wijzen gesteld werd (CGVS p.22). Wanneer uiteindelijk gevraagd werd of uw familie iets bijzonders deed nadat uw broer werd meegenomen door de taliban ontkende u dit dan weer, en zei u dat uw ouders niets konden doen (CGVS p.22), hetgeen echter opnieuw geheel in strijd is met uw eerdere verklaring dat ze hem probeerden terug te halen. Voorts is het bedenkelijk dat u er geen enkel idee van heeft waar de taliban uw broer mee naartoe nam, of waar uw grootvader het lichaam van uw broer ging halen (CGVS p.22). Gevraagd of het in uw dorp was stelde u eerst dat het op 'een andere plaats' was, om hierna aan te geven dat u zelfs denkt dat het in een andere

provincie was, of misschien dan toch 'in jullie plaats' (CGVS p.23). Ook wanneer u gevraagd werd hoe uw grootvader geïnformeerd werd om het lichaam van uw broer op te halen, vertelde u verschillende zaken. Zo zei u eerst dat de taliban naar uw grootvader toe kwamen en hem deze boodschap gaven, maar wanneer u vervolgens gevraagd werd waar zij uw grootvader benaderden verklaarde u plots dan weer dat ze naar hem telefoneerden (CGVS p.23). Daarnaast stelde u dat de taliban u na de begrafenis van uw broer probeerden te zoeken en 'hun best deden om u te vangen', maar gaf u tegelijkertijd opmerkelijk genoeg aan dat u in die periode nog 'zou rondhangen, op de velden werken, of de boodschappen doen', en dit alles terwijl u zich zogenaamd verstopte voor de taliban (CGVS p.25). Vreemd genoeg slaagde de taliban er in die periode echter ook niet in om u op enig moment te lokaliseren of te confronteren (CGVS p.25), hetgeen eveneens zeer weinig aannemelijk is. Gevraagd hoe de taliban u in die periode bedreigden haalde u tot slot nog aan dat ze u ook een brief stuurden (CGVS p.25), maar wanneer u vervolgens gevraagd werd wanneer zij u deze brief stuurden stelde u plots opvallenderwijs dat zij u helemaal geen brief stuurden (CGVS p.25-26). Dergelijke inconsistenties doen onvermijdelijk eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) eveneens afwijken van het relaas dat u bracht op het CGVS, en dezelfde inconsistenties naar boven komen die eerder reeds werden aangehaald (zie supra). Zo stelde u bij de DVZ immers dat de taliban ongeveer 20 dagen voor uw vertrek bij uw vader naar u en uw broer E. (...) informeerden, en dat ze wilden dat jullie met hen zouden samenwerken (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ vraag 3.5). Hierboven werd echter reeds opgemerkt dat u gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots een andere gang van zaken schetste, en verklaarde dat de taliban eerst naar uw broer kwam vragen, hem hierna vermoordde, en vervolgens pas naar u kwam vragen (zie supra). Ook vermeldde u bij de DVZ dat uw broer ongeveer één week voor uw vertrek werd ontvoerd en vermoord (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ vraag 3.5), terwijl u aan het CGVS verklaarde dat dit enerzijds een maand (CGVS p.11, 25) of anderzijds twee of drie weken voor uw vertrek (CGVS p.20) gebeurde.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, moet dan ook besloten worden dat u niet aannemelijk maakte dat bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van dit verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De foto's van de taskara's van uw vader, moeder, broers en zus kunnen immers louter uw nationaliteit of herkomst uit Afghanistan ondersteunen, elementen die echter niet ter discussie staan. De foto van uw overleden broer E. (...) kan evenmin bewijs vormen voor uw beweerde problemen met de taliban. Eerst en vooral is het onmogelijk om vast te stellen dat de persoon afgebeeld op deze foto daadwerkelijk uw broer is, en dat deze vermoord werd door de taliban in de door u beschreven omstandigheden. Foto's kunnen immers eender waar, wanneer en in eender welke omstandigheden genomen zijn of zelfs geënsceeneerd zijn. Foto's hebben dan ook slechts waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige en aannemelijke verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Wat het verslag omtrent uw mogelijks beperktere niveau van intelligentie betreft werd eerder reeds vastgesteld dat hieruit niet kan worden afgeleid dat u niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van uw verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten, en dat dit invloed zou hebben gehad op uw vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen te leggen (zie supra)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en zijn vrees voor de taliban, het poneren dat hij alles heeft verteld wat hij wist,

het minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties, het stellen dat hij “een zeer gedetailleerd relaas heeft gedaan van de gebeurtenissen”, het louter beweren dat “zijn familie hem smeekt niet terug te keren naar Afghanistan” en dat “zijn familie wordt lastgevalen door de taliban” en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het stellen dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig genoeg zijn en dat deze de kern van het asielrelaas niet raken, zonder evenwel de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden, die allen steun vinden in het administratief dossier, te ontcrachten of te weerleggen. De tegenstrijdigheden hebben onder andere betrekking op de verklaringen omtrent de rekrutering door de taliban van verzoeker en zijn broer en op de bedreigingen die de taliban na het vermoorden van zijn broer tegenover verzoeker geuit zouden hebben en zijn dan ook terdege van belang voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Verzoeker vraagt voorts met aandrang om rekening te houden met zijn kwetsbaar profiel. Volgens een attest van 7 maart 2022 van het Centre Psycho-Médico Social de Tournai met betrekking tot het afleggen van de Wechsler test, beschikt verzoeker slechts over een beperkte intelligentie. Uit deze stukken blijkt dat verzoeker op deze test een score behaalde die ver onder het gemiddelde ligt. De advocaat van verzoeker wijst er echter zelf ook op dat deze uitkomst met een korrel zout genomen dient te worden en dat deze test zeker niet allesomvattend is en best in combinatie met andere testen bekeken wordt.

De bestreden beslissing argumenteert hierover het volgende:

“Hierin wordt meer bepaald beschreven dat u op school moeite heeft om vooruitgang te maken wat betreft het leren, en dat het probleem de taalbarrière lijkt te overstijgen. U heeft onder meer moeite met woorden en afbeeldingen, en slaagt er niet in om zaken te kopiëren van het schoolbord. Bijgevolg heeft men u getest via de intelligentieschaal van Wechsler, een test die ontworpen is om het algemene cognitieve vermogen van alleen non-verbale taken te meten, waarbij u eerder zwak scoorde (een resultaat van 36 tegenover een gemiddelde van 100, met een standaardafwijking van 15). Echter wordt hierbij opgemerkt dat het bij het evalueren van personen die pas aankomen in een (ander) land belangrijk is om een zwak resultaat op deze test, of een andere soortgelijke test, steeds te koppelen aan resultaten van andere aanvullende testen, én dat aanvullende beoordelingen kunnen nodig zijn wanneer deze mensen beter geïntegreerd zijn in hun nieuwe omgeving (zie verslag in groene map). Ook uw advocaat merkt op dat er in dit verslag op gewezen wordt dat deze test zeker niet allesomvattend is en met ‘de nodige korrel zout’ moet genomen worden gezien het mogelijk is dat u de opdracht niet goed begrepen heeft. Hij voegt nog toe dat men deze test in het Vlaamse CLB zo min mogelijk probeert te gebruiken, en indien ze toch gebruikt wordt dat dit steeds in combinatie met een andere test gebeurt. Er is immers reeds heel wat kritiek gekomen op de test van Wechsler, omdat het onder meer voornamelijk om Westerse denkwijzen gaat waarin jongeren van buitenlandse origine niet getraind zijn. Ook wordt aanbevolen om, ter adaptatie van die Westerse denkwijze, toch zeker twee jaar te wachten met het testen van de jongere om een duidelijk beeld te krijgen over zijn of haar capaciteiten (zie ‘conclusie’ advocaat in groene map), terwijl deze test bij u afgenomen werd in maart 2022, oftewel reeds negen maanden na uw aankomst in België. Daarbij merkte uw advocaat in zijn conclusie nog op dat volgens zijn informatie de test van Wechsler slechts vier van de zeven zogenaamde intelligenties meet, en dus ook op dat vlak zeker niet allesomvattend is. Het CGVS kan bijgevolg niet anders dan concluderen dat dit verslag en testresultaat niet van die aard zijn om aan te tonen dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Bovendien zijn er geen indicaties dat u tijdens uw onderhoud op het CGVS moeilijkheden op cognitief vlak moeilijkheden zou hebben gekend die u niet in staat stelden u uit te drukken of u op het onderhoud te concentreren. U was in staat het gesprek te volgen, de vragen (soms mits herhaling of herformulering) te begrijpen, en kon hierop ook doorgaans concrete antwoorden formuleren. Bijgevolg zijn er geen redenen om aan te nemen dat uw mogelijks beperktere niveau van intelligentie u niet zou toelaten om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen.”

Verzoeker leidt hier in het verzoekschrift uit af dat het voor hem aldus niet gemakkelijk was om vragen te begrijpen en een gedegen antwoord te geven tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad merkt echter op, in navolging van de commissaris-generaal dat er uit deze test niet afgeleid kan worden dat verzoeker niet op een volwaardige manier kon deelnemen aan de procedure. Deze test meet niet alle intelligenties en is bovendien, zo blijkt uit het verslag, gericht op jongeren met een westerse denkwijze. Verzoeker heeft verder ook niet aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zich niet voldoende goed zou kunnen uitdrukken of dat hij de vragen van de *protection officer* niet begrepen zou hebben. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de essentie van de vragen hem ontgaan is en dit blijkt ook niet uit zijn antwoorden uit het persoonlijk onderhoud. Hij kon op logische wijze de vragen die hem gesteld werden beantwoorden en

indien nodig werd de vraag herhaald of geherformuleerd. Verzoeker duidt in zijn verzoekschrift verder niet concreet aan welke vragen hij niet of weinig zou hebben begrepen.

Waar verzoeker nog opwerpt dat hij ervan wordt verdacht de taliban verraden te hebben, hetgeen volgens hem duidelijk wordt aangetoond door de reactie van de taliban ten aanzien van hun familie en hij zich niet heeft geschikt naar de eisen van de taliban waardoor hij door hen wordt gezien als een spion en verrader, merkt de Raad op dat verzoeker in wezen niet verder komt dan het volharden in zijn relaas, wat hij evenwel omwille van het geheel van pertinente redenen, zoals aangehaald in de bestreden beslissing, niet aannemelijk wist te maken. De Raad kan verzoeker verder ook geenszins bijtreden waar deze oppert dat hem een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie wordt toegeschreven.

Waar verzoeker erop wijst dat de bescherming van de Afghaanse staat in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet mogelijk is, gaat hij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing geen toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief. Bovendien is een onderzoek naar een intern vluchtalternatief en de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst irrelevant nu aan verzoekers problemen met de taliban geen geloof wordt gehecht.

Gelet op het voorgaande dient verzoeker *in concreto* en met inachtneming van zijn individuele situatie aannemelijk te maken dat hij in Afghanistan persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van de problemen met de taliban waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker haalt nergens in het verzoekschrift concrete elementen aan waarmee hij de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielaanvraag, in een ander daglicht kan stellen. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Bijgevolg besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft voor de taliban omdat deze hem zouden willen rekruteren nadat zij zijn broer vermoord hebben omdat deze zich niet bij hen wilde voegen. Er kan ook niet geloofd worden dat verzoeker bij terugkeer beschuldigd zou worden van spionage of verraad.

Verzoeker voert ook aan dat hij een risicoprofiel heeft omdat hij behoort tot de groep van jonge verwesterde Afghanen. Hij betoogt dat gepercipieerde verwestering er voor zorgt dat men na terugkeer als afwijkend wordt beschouwd in de directe omgeving en dat jonge Afghanen door een jarenlang verblijf in het Westen bepaalde westerse waarden en gewoonten interneren die fundamenteel zijn voor hun identiteit.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de-facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *“Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”*, van 15 juni 2022 in EUAA *“Afghanistan security situation”* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *“zina”*– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*“Ministry of Communications and Information Technology”*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken. (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Verzoeker beweert weliswaar dat hij is verwesterd of als zodanig kan worden beschouwd bij een terugkeer uit Europa, doch hij laat na deze bewering concreet en tastbaar uit te werken of hiervan enig concreet bewijs bij te brengen. Hij toont nergens *in concreto* aan dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Verzoeker is geboren in 2004 en bracht zijn vormende jaren door in Afghanistan. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Door louter te verwijzen naar zijn verblijf in Europa maakt verzoeker geenszins concreet aannemelijk dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Hij komt immers niet verder dan te verwijzen naar de algemene situatie in Afghanistan, zonder

evenwel concreet te duiden op welke wijze deze elementen zouden duiden op persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Verzoeker brengt geen concrete, persoonlijke elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zijn verblijf in België zich in zijn hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en dat hij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld.

Waar verzoeker verwijst naar enkele paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een toegeschreven verwestering.

Wat betreft de humanitaire situatie en socio-economische in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel,

aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en

opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's - aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLEDD documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld

aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Logar. De Raad stelt vast dat voor de provincie Logar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF